

Podkova - Lutka, Petr

- G
1. V sádře hlavu mám, proč, teď svěřím vám,
D Emi
podkova, prý pro štěstí, spadla a, to neštěstí,
G F G
já pod ní právě stál.
2. Hlava bolavá, trochu dřavá,
v sádře celá zalitá, neholená, nemytá,
je zlá a taky nezdárná.
- D Emi
R: Jak železo udeřilo, tak v ní něco přeskočilo,
D Emi
že se zcela vykourřilo jméno dívky mé,
D Emi
ať ji trápím sebevíce, mlčí jako zповědnice,
G D G
vzpomenout si ne a ne a ne.
3. Se srdcem raněným, mozkiem zazděným
střídám města ulice a každé pěkné mladice
se ptám, zda jsem její elegán.
- R: "Mohl byste jím snad býti, musíme to promysleti,
to byste však nesměl míti hlavu sádrovou,
můj chlapec má hnědé vlasy, černé oči plné krásy,
a vy jenom kouli gypsovou."
4. Teďka, když to vím, závěr učiním:
na podkovu, šťastnou věc, věří jenom pitomec
G D G C D G
jak já, jak byl já, jak já, jak já.